

Dones a l'albada de la Pasqua. Begonya Palau

Jornada de formació ACO. 30 de gener de 2016

A vegades s'ha titllat l'evangeli de masclista, però hem de ser capaços de situar-nos a l'època, el segle I, i prendre consciència del paper que desenvolupa la dona en la societat jueva. Es pot dir que el desig és un dels trets destacats que l'evangeli atribueix a les dones.

- A Lc 8, 1-3 trobem la presència de dones abans de la Creu: *“Després d'això, Jesús anava per cada vila i per cada poble predicant i anunciant la bona nova del Regne de Déu. L'acompanyaven els Dotze i algunes dones que havien estat curades d'esperits malignes i de malalties: Maria, l'anomenada Magdalena, de la qual havien sortit set dimonis, Joana, la muller de Cuses, administrador d' Herodes, Susanna i moltes altres, que els servien amb els seus béns”*. Podem dir doncs que parla de dones deixebles i cal adonar-se de la importància d'aquest fet perquè en aquella època una dona no podia accedir als ensenyaments de la Torà i en canvi Jesús les deixa entrar a la seva escola. A més es podia considerar escandalós en aquella societat que una dona deixés el nucli familiar seguint a aquell home! S'havien atrevit a deixar-ho tot per Ell! Tres d'elles són nomenades amb nom propi, cosa que també passa amb els deixebles masculins, tot i això Maria Magdalena és la protagonista principal en els textos evangèlics. Els set dimonis s'interpreten com alguna malaltia de tipus psicològic que fa que les persones no es cataloguin com a normals. Tot el que generava el caos o que l'home perillés, s'atribuïa al maligne, el dimoni. Ella al trobar a Jesús se sent alliberada i restablerta en una nova família, i això la porta a pensar que Ell porta el Regne de Déu, allibera les persones del mal, s'hi entrega totalment. Si parlem del terme servei només el fan les dones i l'àngel, per tant remarca que són elles les que comprenen el sentit d'aquest servei. En l'evangeli té una densitat teològica ja que és el propi Jesús que es fa servidor de tots: *“qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom»*. Està demanant a la nova comunitat que es fonamenti en el servei a l'altre, per tant són elles les que han captat el nervi d'aquest discipulatge i es fan presents a la Creu.
- Mt 27, 55-56 hi ha dones a l'escenari de la Creu: *“També hi havia allà moltes dones que s'ho miraven de lluny estant. Havien seguit Jesús des de Galilea i li prestaven ajut. 56 Entre elles hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills de Zebedeu.”* Són presents com a testimonis de mort, sepultura i resurrecció, els deixebles ja no hi són.
- Mt 27, 57-61 Les dones a l'escenari de la sepultura: *“Arribat el capvespre, vingué un home ric d'Arimatea, que es deia Josep i era també deixeble de Jesús. Aquest anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús, i Pilat va manar que l'hi donessin. Josep prengué el cos, l'embolcallà amb un llençol per estrenar i el va dipositar en un sepulcre nou, que ell s'havia fet tallar a la roca. Després va fer rodolar una gran pedra a l'entrada del sepulcre i se n'anà. **També eren allà Maria Magdalena i l'altra Maria, assegudes enfront del sepulcre.** Allà estaven elles vetllant-lo i per tant són el testimoni del relat de la resurrecció.*

Mt 28, 1-7. Elles van a la recerca del crucificat i troben la tomba buida. *“Passat el dissabte, quan clarejava el diumenge, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a visitar el sepulcre. Tot d'una hi hagué un gran terratrèmol: un àngel del Senyor va baixar del cel, féu rodolar la pedra i s'hi va asseure al damunt. Resplendia com un llamp, i el seu vestit era blanc com la neu. De por d'ell, els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts. L'àngel digué a les dones: No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir. Veniu, mireu el lloc on havia estat posat. Aneu de seguida a dir als seus deixebles: "Ha ressuscitat d'entre els morts, i ara va davant vostre a Galilea. Allà el veureu." Aquest és el missatge que us havia de donar.*”

Veiem com elles després del repòs sabàtic tornen al sepulcre i allà són testimonis d'una teofania, missatge de Déu on hi ha una revelació i missió només per a elles. S'han atrevit a fer-ho tot per Ell perquè les ha estimat com elles necessitaven. Van portades per aquell desig constant de veure'l, és la persona que s'estimen, no raonen res, no van a veure si ha ressuscitat, el van a veure encara que sigui mort, és una catequesi per a la comunitat cristiana, l'amor es posa per davant de tot. Quan miren el sepulcre buit com els diu l'àngel es converteixen en les úniques testimonis del fet i són elles que han de portar la notícia als deixebles amb urgència.

- Mt 28, 8-10. Es troben amb el ressuscitat. *“Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a anunciar-ho als deixebles. 9 Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i les va saludar. Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar. 10 Jesús els digué: No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran.*”

El text ens mostra la contradicció de sentiments d'aquestes dones, la por i l'alegria. La por a portar a terme la missió perquè són només dones i no tenen validesa jurídica testimonial al segle I, por de fer l'anunci. Alegria també perquè saben que Jesús ha ressuscitat i cal que els deixebles ho sàpiguen i escampin la notícia. En el moment que se'ls apareix està complint el seu desig. Amb l'anunci les dones han d'aconseguir que la família de Jesús es recompongui, que els germans es reagrupin, tenen l'encàrrec missioner. El fet de fer-los anar a Galilea ens dóna constància que és un símbol. És una zona poc important pel judaisme, els deixebles han d'entendre què vol dir ser germans, si no fan aquesta experiència no poden trobar Jesús ressuscitat. Ells no han entès que la Creu és el lloc de servei màxim, elles sí i per això en són testimonis. Aquí elles també s'adonen que hauran de perdre la relació més personal que tenien amb Jesús, hi ha de renunciar perquè Ell pugui fer el seu nou camí com a ressuscitat. Han viscut i viuen una experiència molt profunda que els canvia la vida.

Amb tot això podem veure que les dones han estat l'instrument de la transformació dels deixebles. La dona és al principi amb el naixement de Jesús i al final cal altre cop la dona per desvetllar als deixebles la resurrecció. Aquest desig és el motor de l'evangelització i per tant tenen una funció eclesial fonamental.

Veritat en essència és el que intenten transmetre els evangelistes per a provocar un canvi a les nostres vides. No són historicistes, no és un llibre d'història ni un llibre de normes, simplement

són vivències i experiències de vida i són els mateixos homes i dones que n'hauran de donar fe en els textos.

A la Bíblia no hi ha herois, Pere té por i nega Jesús, el propi Jesús dubta i plora a Getsemaní, Moisès no pot arribar... Tots tenim dubtes, tot tenim aquesta inseguretat dins, per tant aquests personatges són el mirall dels nostres sentiments i angoixes. Així Jesús se'ns fa proper i ens hi podem identificar.

Hi havia dones deixebles que compartien les prèdiques, en les primeres èpoques es deixen els temples i apareixen les esglésies domèstiques, la casa és el centre de trobada. Quan l'església entra en la dinàmica del poder la dona comença a mimetitzar-se a l'estructura social i desapareix la igualtat.